

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/111/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010275
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3614010275.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. januára 2016 prejednal odvolania obžalovaného T. V. a prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v trestnej veci obžalovaných

X) T. V.,

nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom S., U. S. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

X) I. V.,

nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom S., U. S. XXX/XX, na verejnom zasadnutí prítomného pri vyhlásení rozhodnutia,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/160/2014 zo dňa 3. augusta 2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného T. V. zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný T. V. uznaný vinným z pokusu úverového podvodu podľa §§ 14 ods. 1, 222 ods. 1 Tr.zák., pretože dňa 14.11.2011 v úmysle získať prospech zo spotrebného úveru v poškodenej spoločnosti Provident Financial, s.r.o. vo výške 300 €, zabezpečil listiny deklarujúce neexistujúci pracovno-právny vzťah pomocného murára T. V. u zamestnávateľa L. Y., pričom T. V. následne toho istého dňa 14.11.2011 žiadal v obci S. v dome XXX/X na ul. T. o poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 300 €, no po vyhodnotení predložených podkladov s ním bola uzatvorená zmluva na poskytnutie úveru vo výške 200 €, ktoré následne T. V. v sume 190 € obžalovanému odovzdal, čím obžalovaný svojím konaním uviedol spoločnosť Provident Financial, s.r.o., Bratislava do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru, spôsobil tak poškodenej spoločnosti Provident Financial, s.r.o., Bratislava škodu vo výške 200 €, pričom dokonaním úverového podvodu by obžalovaný spôsobil poškodenej spoločnosti Provident Financial, s.r.o., Bratislava škodu vo výške 300 €.

Bol za to odsúdený podľa § 222 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 42 ods. 1, 41 ods. 1, 38 ods. 4, 37 písm. h/, Tr.zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 30 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zároveň zrušil výrok o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/100/2013 zo dňa 31.7.2013, doručenom obžalovanému dňa 12.8.2013, právoplatným dňa 19.2.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ďalej bol rozsudkom súdu prvého stupňa obžalovaný I. V. podľa § 285 písm. a/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č. Pv 66/13/3305 zo dňa 1.12.2014, doručenej Okresnému súdu Partizánske dňa 2.12.2014, ktorá mu kládla za vinu, že sa mal dopustiť zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr.zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s pokusom prečinu úverového podvodu podľa §§ 14 ods. 1, 222 ods. 1 Tr.zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že v presne nezistený deň v mesiaci november 2011 obžalovaný T. V. vyhrážkami a dobitím nútil T. V. ísť s ním do rodinného domu na ul. U. cesta XXX/XX v obci S., kde ho v prítomnosti obžalovaného I. V. nútil, aby si vzal pôžičku - spotrebný úver v spoločnosti Provident Financial, s.r.o., Bratislava vo výške 300 € a uvedenú sumu mu odovzdal a následne dňa 14.11.2011 v presne nezistenom čase opätovne pod hrozbou zbitia v obci S. v dome XXX/X na ul. T. obžalovaní T. V. a I. V. spoločne prinútili T. V., aby prostredníctvom sprostredkovateľa vo svojom mene požiadal o poskytnutie spotrebného úveru od spoločnosti Provident Financial, s.r.o., Bratislava, na čo poškodený T. V. spísal s uvedenou spoločnosťou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX na poskytnutie úveru vo výške 200 €, pričom obžalovaní T. V. a I. V. svojím konaním uviedli spoločnosť Provident Financial, s.r.o., Bratislava do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru tým, že T. V. spoločne pod hrozbou fyzického násillia prinútili, aby požiadal o poskytnutie predmetného úveru vo svojom mene a za týmto účelom mu zabezpečili listiny deklarujúce neexistujúci pracovno-právny vzťah pomocného murára u zamestnávateľa L. Y., pričom T. V. podľa príkazu obžalovaných žiadal o poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 300 €, no po vyhodnotení predložených podkladov s ním bola uzatvorená zmluva na poskytnutie úveru vo výške 200 €, ktoré následne poškodenému T. V. vzal obžalovaný I. V., čím obžalovaní spôsobili poškodenej spoločnosti Provident Financial, s.r.o., Bratislava škodu vo výške 200 €, pričom dokonaním úverového podvodu by obžalovaní spôsobili poškodenej spoločnosti Provident Financial, s.r.o., Bratislava škodu vo výške 300 €, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok v časti, pre ktorú je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolania prokurátor proti všetkým výrokom a obžalovaný T. V., ktoré zahľadli do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Z písomných dôvodov odvolania prokurátora vyplýva, že z vykonaného dokazovania, predovšetkým z výpovede poškodeného T. V. svedkov O. W. a L. Y. vyplýva, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v obžalobe, pričom vina obidvoch obžalovaných bola spoľahlivo preukázaná. Súd prvého stupňa pritom nesprávne poukázal na rozpornosť a nekonzistentnosť výpovede poškodeného T. V., pretože toto išlo na vrub obáv poškodeného z obžalovaných. Svedkyňa O. W. vypovedala o skleslosti, utiahnutosti, tichosti a neistote poškodeného v čase uzatvárania zmluvy o pôžičke, pričom tento jej mal povedať, že je unavený z roboty. Z výpovedí svedka L. Y. vyplýva, že o pomoc pre poškodeného T. V. ho požiadal obžalovaný T. V., ale tento obžalovaný pritom komunikoval aj s obžalovaným I. V. (telefonát z auta). Obidvaja obžalovaní pritom už mali pôžičky od spoločnosti Provident Financial, s.r.o. Bratislava, pričom pohľadávky neboli uhradené. Prokurátor preto považoval rozsudok za nezákonný, pretože obžalovaní svojím konaním spoločne naplnili všetky znaky skutkovej podstaty žalovaných trestných činov. V závere dôvodov odvolania prokurátor poukázal na predchádzajúcu súdnu trestnosť obidvoch obžalovaných a odcitoval ustanovenia § 34 ods. 1, 4 Tr.zák. týkajúce sa účelu a ukladania trestov. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr.por. a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolanie obžalovaného T. V. písomne odôvodnil jeho obhajca. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine a treste. Súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil skutkový stav, keď záver o vine obžalovaného T. V. oprel iba o výpoveď T. V. a svedka L. Y.. Prítom výpoveď T. V. nie je možné hodnotiť ako výpoveď poškodeného, ale výpoveď osoby, ktorá bola priamym účastníkom úverového vzťahu s poškodenou spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. Z výpovedí svedkov H. V., T. V. a W. V. pritom vyplýva, že poškodený si zobral úver, ktorý minul sám pre vlastnú potrebu. K použitej právnej kvalifikácii konania obžalovaného T. V. obhajca namietal, že obžalovaný nebol účastníkom úverového vzťahu, a preto konanie kladené mu za vinu mohlo byť maximálne posúdené ako účastníctvo vo forme pomoci.

Poškodený T. V. mal pritom vystupovať ako priamy páchatel' trestnej činnosti. K výroku o treste obhajca uviedol, že obžalovanému mal byť uložený súhrnný trest aj za skutky prejednávané v ďalších konaniach. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril aj obhajca obžalovaného I. V., ktorý uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku týkajúceho sa tohto obžalovaného je zákonný a spravodlivý.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach, navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr.por. v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Odvolanie obžalovaného T. V. navrhla prokurátorka zamietnuť podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného T. V. popri oslobodení obžalovaného spod obžaloby, alternatívne navrhol obžalovanému uložiť miernejší trest odňatia slobody za použitia § 39 ods. 1 Tr.zák. Odvolanie prokurátora navrhol podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného I. V. navrhol tiež odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaniach vytykaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

1) K odvolaniu prokurátora uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní pomerne rozsiahle dokazovanie, najmä výsluchmi osôb (obžalovaní, poškodení, svedkovia), pričom odôvodnenie rozsudku obsahuje aj podrobné popísanie obsahu týchto dôkazov. Pri hodnotení usvedčujúcich a ospravedlňujúcich dôkazov, súd prvého stupňa správne z hľadiska zistenia a ustálenia skutkového stavu, vychádzal len z tých skutkových okolností vyplývajúcich z výpovede poškodeného T. V., ktoré vyplývajú aj z iných dôkazov. Skutková okolnosť uvedená v obžalobnom návrhu o tom, že poškodený T. V. bol obidvomi obžalovanými „donútený“ vziať si predmetný úver, pritom vyplýva len z výpovede tohto svedka, pričom obžalovaní takéto „vyhrážky“ násilím popreli. Vnímanie svedkyne O. W. o „stave“ poškodeného T. V. pri uzatváraní úverovej zmluvy, síce môže svedčiť o tom, že bol „vydieraný“, súčasne ale napríklad môže svedčiť aj o tom, že sa „bál“, pretože vedel, že si berie úver na základe falošných potvrdení. Svedkyňa pritom výslovne uviedla, že poškodený jej nepovedal nič o tom, že by bol vydieraný.

Súd prvého stupňa preto správne rozhodol, pokiaľ túto časť skutku, zakladajúcu právnu kvalifikáciu zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr.zák. v obžalobnom návrhu, v odsudzujúcej časti rozsudku vypustil. Takýto postup súdu prvého stupňa potom vo vzťahu k obžalovanému I. V. správne vyústil aj do rozhodnutia o oslobodení spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr.por., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol tento obžalovaný stíhaný. Súd prvého stupňa tu správne uviedol a odôvodnil, že vo vzťahu k tomuto obžalovanému sú rozpory, aj pokiaľ ide o prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr.zák. Ani výpoveď svedka L. Y., na ktorú vo vzťahu k obžalovanému I. V. v odvolaní poukazoval prokurátor, neobsahuje také skutočnosti, z ktorých by vyplývala protiprávna účasť tohto obžalovaného na predmetnom úverovom podvode. Práve naopak, tento svedok opakovane vypovedal len o „aktivitách“ zo strany druhého obžalovaného T. V..

2) K odvolaniu obžalovaného T. V. ďalej uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Vo vzťahu k tomuto obžalovanému súd prvého stupňa správne vychádzal nielen z usvedčujúcich výpovedí poškodeného T. V., ale tiež z výpovede svedka L. Y., ktorý tiež usvedčoval obžalovaného T. V. z aktívneho konania pri zabezpečovaní „falošných“ podkladov pre úver, ktorý si bral poškodený T. V.. Nejde teda len o tvrdenie tohto poškodeného, ale aj tohto ďalšieho svedka. Navyše tento svedok vo svojej výpovedi tiež uviedol, že sa neskôr sám dozvedel, že obžalovaný T. V. oklamal pri tomto úvere poškodeného T. V. a vzal mu peniaze.

K námietkam obhajcu, týkajúcim sa procesného postavenia poškodeného T. V. je potrebné uviesť, že vzhľadom na právnu kvalifikáciu konania obžalovaných v obžalobe aj pre trestný čin vydierania vo vzťahu k T. V., neprichádzalo v tomto konaní do úvahy jeho trestná zodpovednosť k predmetnému úveru. Podľa

názoru prokurátora v obžalobe, tento poškodený si podvodne vzal úver len pre to, že bol k tomu donútený pod hrozbou násilia.

Samozrejme na základe výsledkov tohto trestného konania bude vecou príslušných orgánov činných v trestnom konaní, či znovu nevyhodnotia zodpovednosť za spáchanie predmetného trestného činu úverového podvodu aj u osoby T. V..

Odvolačný súd sa pritom stotožnil aj s názorom súdu prvého stupňa, pokiaľ tento výpovede v odvolaní obžalovaného uvádzaných svedkov, vyhodnotil ako účelové v snahe pomôcť svojmu príbuznému.

Pokiaľ ide o námietku obhajcu týkajúcu sa právnej kvalifikácie z hľadiska miery účasti obžalovaného T. V. na predmetnom úverovom podvode, s touto sa tiež odvolací súd nestotožnil. V danom prípade obžalovaný T. V. neposkytol poškodenému T. V. len pomoc na spáchanie predmetného trestného činu (účastníctvo podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr.zák.). Práve naopak obžalovaný T. V. v snahe získať peniaze od spoločnosti Provident Financial, s.r.o., keďže sám si pôžičku od tejto spoločnosti už zobral nemohol (nesplácal tejto spoločnosti vlastný úver), zorganizoval, vrátane zabezpečenia falošných dokladov, vzatie úveru T. V., pričom podstatnú časť takto podvodne získaného úveru si vzal pre svoju osobu. Takéto konanie potom vykazuje už znaky páchatelstva, resp. spolupáchatelstva podľa §§ 19, resp. 20 Tr.zák. V tomto prípade formy konania obžalovaného T. V. síce vykazujú aj znaky organizátorstva, návodu a pomoci (§ 21 ods. 1 písm. a/, b/, d/ Tr.zák), avšak v tomto prípade sú tieto formy účastníctva komzumované páchatelstvom trestného činu.

Pokiaľ sa obhajca domáhal vo vzťahu k trestu uložiť za všetky súdne stíhané trestné činy jeden súhrnný trest, ani s týmto sa odvolací súd nestotožnil. Ani za situácie, kedy by sa proti obžalovanému T. V. viedlo na súde jedno trestné stíhanie (trestná vec Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/147/2014 a 2T/160/2014) nebolo by možné uložiť obžalovanému jeden súhrnný trest, ale museli by mu byť uložené dva súhrnné tresty. V prejednávanej trestnej veci sa totiž obžalovaný dopustil trestnej činnosti dňa 14.11.2011 a vo veci Okresného súdu Partizánske pod sp.zn. 2T/100/2013 sa trestnej činnosti dopustil v novembri a decembri 2011. Vo vzťahu k týmto trestným činom bol v prejednávanej veci uložený súhrnný trest podľa §§ 41 a 42 Tr.zák. správne.

Avšak vo veci Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/147/2014 sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti v rokoch 2013 a 2014 a vo veci Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/145/2014 sa trestnej činnosti dopustil dňa 3.7.2014, pričom za tieto trestné činy bol obžalovanému tiež správne uložený súhrnný trest podľa §§ 41 a 42 Tr.zák. Vo veci Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/100/2013 bol obžalovanému doručený trestný rozkaz dňa 12.8.2013. Preto doručenie tohto trestného rozkazu bolo tým momentom, ktorý bránil uloženiu jedného súhrnného trestu aj za trestné činy spáchané po 12.8.2013. Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. možno uložiť súhrnný trest len vtedy, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (doručenie trestného rozkazu obžalovanému má účinky vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku).

Pokiaľ obhajca obžalovaného T. V. na verejnom zasadnutí navrhol pri ukladaní trestu obžalovanému použiť aj ustanovenie § 39 ods. 1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu, s týmto sa odvolací súd nestotožnil, pretože uložený trest súdom prvého stupňa v rámci zákonnej trestnej sadzby, vrátane jej zvýšenia podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. nemožno považovať za neprimerane prísny. Obžalovanému bol pritom uložený trest odňatia slobody na 30 mesiacov, teda na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd odvolania prokurátora a obžalovaného T. V. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.